

dem k zásadě, že úředník služebně cestující je povinen voliti onen dopravní prostředek, který — nejso na újmu cestovnímu účelu — je pro stát nejméně nákladným, vyplývá i další zásada, že — jsou-li v takovém dopravním prostředku zařaděny aspoň dvě třídy vozové a je-li dopravní prostředek ten pro stát nejméně nákladný — státní úředník je povinen při služebních cestách onoho prostředku použiti. Aplikuje-li se pak tato zásada na daný spor, vyplývá závěr, že státní úředník 4. plat. stupnice, jež vzhledem k ustanovení § 152 plat. zák. odpovídá VII. hodn. třídě, může účtovatí jízdné podle první třídy v použitém vlaku skutečně zařaděné, tedy in concreto, byly-li v použitém vlaku zařaděny jen dvě třídy vozové označené jako II. a III. třída, může účtovatí jen jízdné podle II. třídy vozové, nemá však právního nároku na náhradu jízdného podle první třídy vozové.

Nález ze dne 23. září 1938, č. 2373/35-3

Ustanovení § 77, odst. 2 správního řádu o odkládacím účinku se vztahuje také na odvolání podané proti výměru vydanému podle § 34 živn. řádu.

Podle § 135, odst. 1 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. pozbývají s jeho účinností platnosti, pokud výslovně není ustanovena výjimka pro úřady, pro něž platí toto nařízení, všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení o předmětech, které jsou v něm upraveny. Ve 2. odst. cit. § jsou pak uvedeny demonstrativně (srov. slůvko »zejména«) některé takové hlavní předpisy, které upravovaly řízení správní všeobecně. Podle těchto předpisů, pokud ve vlád. nař. č. 8/1928 Sb. není uveden výslovně opak, jsou podle odst. 1, § 135 zrušena i různá ustanovení speciálních zákonů, jež upravují řízení ve správních věcech. Zákonný podklad pro derogaci zákonů těch citovaných vládních nařízením je dán v ustanovení odst. 3, hlavy druhé zákona o organizaci politické správy č. 125/1927 Sb. Že ustanovení citovaného vládního nařízení platí zásadně i pro řízení před úřady politickými ve věcech živnostenských, o tom nemůže býti se zřetelem k ustanovení jeho § 1, odst. 1 pochybnosti, když věci živnostenské náležejí do působnosti těchto úřadů. O tom pak, že předmětem úpravy vlád. nař. č. 8/1928 Sb. jest také otázka odkladného účinku odvolání, tedy instančního opravného prostředku, vzhledem k předpisům § 77 nelze rovněž pochybovatí. Poněvadž o odkladném účinku stížnosti jako instančního opravného prostředku obsahuje ustanovení také § 34, odst. 3 živn. řádu, plyne z § 135, odst. 1 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., že podle tohoto výslovného předpisu citované ustanovení živnostenského řádu, přiznávající bezpodmínečně stížnosti odkladný účinek, bylo s účinností vlád. nař. č. 8/1928 Sb. změněno, resp. doplněno jeho předpisem § 77, odst. 2, připouštějícím vyloučení odkladného účinku odvolání za předpokladů tam stanovených.

Nález ze dne 26. září 1938, č. 7254/35-7.